

del

Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca**Periòdic mensual**

Director :

Josep Tapias Canal.

Redactors : Franc.* Jané
Boix i Franc.* Salvadó

Granollers, Febrer de 1924

Redacció : Carrer d'en Josep Umbert, 26
(Orfeó Granollerí)Col·laboradors : Tots els
socs, en defensa de
llurs drets i aficionats
a la literatura.**El plet de les Empreses
d'espectacles**

El conflicte que des de farà uns set mesos venen sostenint les empreses teatrals de Barcelona i el Sindicat Musical de Catalunya, s'ha convertit en l'actualitat en una venjança de les empreses en contra dels músics perteneixents a dit Sindicat

Aquesta venjança, ràbia i odi que en contra de les lleis de la justícia, dites empreses escarneixen lo just per lo injust, lo lícit per lo il·lícit, en contra de nostres companys de Federació per mitjà d'un *lock-out* és un crim que's comet sens traba de cap classe, i dels homes honrats que lluiten per la raó suprema, defensant els mateixos drets de reivindicació que en altre temps gaudien, atorgats de conformitat amb les empreses, en fan criminals ferotges; i crim brutal i horrible per a llurs famílies, innocents per cert, que pel *lock-out* són privades de donar pa als seus menuts, sofrint la més espantosa misèria

Doncs, la culpa del *lock-out* o vaga, de qui serà?

De les empreses, per nosaltres burgesos? De nosaltres mateixos, músics? Dels *esquirols*?...

La culpa és de tots. La culpa és de les empreses, per escatimar massa els jornals, amb el què nosaltres, músics, quedem privats de formar família.

La culpa és de nosaltres mateixos, per no adquirir la cultura suficient i els coneixements socials veraders; puix si no sabem guardar formes de companyerisme per a la bona marxa de germanor que's necessita, envers els companys de classe d'altres entitats, (salvant excepcions que, per desgràcia, són molt poques), sobradament havem de saber, quan menys, que la unió fa la força. Entre els músics, principalment de Barcelona, hi ha una grossa minoria que domina als febles, per no voler se aquests considerar-se com obrers, sinó que tots els seus actes són de mig burgesos, mig amos, i fins a cert punt fan l'ofici de vividors del tot, a costes dels seus companys de Sindicat, explotant-los com més poden millor, per a fer-se ells els jorna's dobles i triples sense necessitat de cap treball, només el d'arximaga.

La culpa és també dels *esquirols*. Els *esquirols* obrers, tots sabem quins són: són aquells que reneguen dels acords d'Assemblees segons les seves conveniències morals i materials, apartant se dels demés companys de societat, per a fer-se simpàtics als amos i als governants, per a augmentar així els capdals i fugir dels perills de la seva vida, portant d'amagat, per darrera la cortina, totes les noves que més puguin perjudicar als seus germans de treball.

Els músics *esquirols*!... Aquest nom vulgar el tenim tots en general; els mú-